

Títol del treball: **TREBALL SOCIAL; QUÈ HA CANVIAT EN 20 ANYS?**

Nom i cognom del ponent	Isabel Marín
--------------------------------	--------------

Autors

Nom i cognoms	Categoria professional	Institució/Lloc de treball
1. Isabel Marín Fernández	Treballadora social	Hospitalització
2. Presentación Vallejo Olea	Treballadora social	Urgències
3. Antònia Expósito López	Infermera	UFISS Pal.liatius
4. Verónica Romaní Costa	Metgessa	UFISS Pal.liatius

Resum de la recerca: ha de tenir els següents apartats: introducció, objectius, metodologia, resultats i conclusions.

Extensió màxima 650 paraules, lletra Arial, mida 12, interlineat senzill

INTRODUCCIÓ

Des de l'any 1968, la treballadora social (TS) del servei d'hemato-Onco del nostre Hospital Universitari MútuaTerrassa dona suport al pacient oncològic i la seva família. L'any 1992, es va recollir i descriure l'activitat realitzada per la treballadora social en el servei.

OBJECTIU

El nostre objectiu és comparar l'activitat actual respecte a la registrada al 1992. Pensem que en els següents vint anys, la intervenció de treball social ha evolucionat força.

METODOLOGIA

En tots els pacients oncològics atesos durant el 2012, registre en la història de TS de les mateixes dades que es recolliren el 1992: dades demogràfiques, convivència, lloc de procedència i residència, diagnòstics, intervenció feta. Anàlisi descriptiva i comparativa.

RESULTATS

Al 2012 el departament de TS ha atès 264 malalts d'oncologia, mentre que el 1992 se n'atengueren 213. Actualment el 66,3% són homes i l'edat mitjana és de 68 anys, mentre que fa vint anys eren homes només el 39% ($p < 0,001$) i eren més joves amb edat mitjana de 64 anys ($p < 0,001$). Hem observat diferències significatives ($p < 0,005$) en menys viduïtat (15,2% vs 22,5%), més casats (70% vs 62%), més que viuen amb la parella (70% vs 60,5%) i més separats (5% vs 2%). El lloc de naixement més freqüent continua essent fora de Catalunya (57,4%). Acudeixen de fora de la ciutat de Terrassa 37,1%, vs 19% fa vint anys ($p < 0,001$). Ha canviat de forma estadísticament significativa ($p < 0,05$) el perfil dels diagnòstics, augmentant la neoplàsia de pulmó (26,5% vs 11%) i de digestiu (28,4% vs 16%), i disminuint el de mama (6,8% vs 41%). En el 87% dels casos la necessitat que intervingui TS ha sorgit de les reunions interdisciplinars amb oncologia i cures pal·liatives, mentre que abans el 70% de les vegades la demanda l'havia fet el pacient i/o família. La intervenció de TS, tal com fa vint anys, continua essent la mobilització de recursos (60%), l'orientació a les famílies pel retorn a domicili (32%) i el suport emocional en tot el procés. Podem activar la intervenció del PADES (20,5%) que fa vint anys no

existia. La derivació al Servei d'Ajuda a Domicili (SAD) es manté en un 12%, però tant el SAD com altres serveis han passat de l'AEcC a Fundació Oncolliga. El suport del voluntariat és un recurs que ja no activem des de TS. Ara gestionem més trasllats a la Unitat de Cures Pal·liatives (20% dels casos atesos vs 12%).

CONCLUSIONS

L'elevat percentatge de pacients que provenen d'altres ciutats és degut a la sectorització sanitària. La complexitat clínica que comporta el desenvolupament d'especialitats oncològiques fa del nostre centre un referent de la comarca, i són les característiques d'aquests pacients, les que confereixen més dificultat en la tasca actual de Treball Social.

El canvi més important en els darrers vint anys, i evident millora, ha estat la implementació de les cures pal·liatives, que ha permès l'estructura per a una atenció integral, interdisciplinària, amb transversalitat i continuïtat assistencial.

El futur més proper serà parlar de malaltia crònica avançada (MACA) i pacient crònic complex (PCC).

Títol del treball: TREBALL SOCIAL; QUÈ HA CANVIAT EN 20 ANYS?